

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Municipiului București
Nr. Inreg. ANSPDCP: 759

Str. Dimitrie Gerota nr. 13
sector 2, București
Tel: +021 305 70 90
Fax: +021 305 57 70
e-mail :admin.mbmbjudx01.mb@mfinante.ro

DECIZIA nr. 117 din 08.04.2010
privind solutionareacontestatatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice sector x cu adresa nr. x, inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC X SRL**, cu sediul in str. x, sector x, Bucuresti.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal sub nr. x, il constituie decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, emisa de Administratia Finantelor Publice sector x, si comunicata societatii la data de x, prin care s-au stabilit in sarcina acesteia accesorii aferente impozitului pe profit in suma totala de x lei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au stabilit in sarcina **SC X SRL**, pe baza evidentei pe platitor, majorari de intarziere aferente obligatiilor fiscale neachitate in termen in suma totala de x lei, calculate de la scadenta pana la x2009.

II. Prin contestatia formulata **SC X SRL** solicita anularea deciziei nr. x, si exonerarea acesteia de la plata impozitului cuprins in respectivul titlu si de la plata sumelor accesorii pentru urmatoarele motive:

- prin decizia x i se aduce la cunostinta faptul ca datoreaza bugetului de stat suma de x lei si ca in anexa la decizie se specifica faptul ca suma datorata reprezinta majorari de intarziere pentru perioada x.2009-x.2009;

- societatea nu desfasoara niciun fel de activitate de la data infiintarii sale, fiind in inactivitate totala si prin urmare obligatiile fiscale retinute in sarcina sa au fost stabilite in mod gresit de catre reprezentantii unitatii fiscale, anexand in acest sens declaratiile inregistrate sub nr. x si nr. x.

In concluzie, contestatara solicita admiterea contestatiei si anularea deciziei nr. x.

III. Fata de constatarile organelor fiscale, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza majorari de intarziere aferente impozitului pe profit, in conditiile in care aceasta nu a achitat la termenele legale sumele datorate si declarate de aceasta prin declaratiile "100" privind obligatiile de plata la bugetul de stat.

In fapt, prin declaratia "100" privind obligatiile de plata la bugetul de stat, inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector x sub nr. x societatea declara ca obligatie de plata suma de x lei reprezentand: "Impozit pe profit datorat de persoane juridice romane – impozit minim", obligatie care nu a fost achitata de aceasta in termenul legal.

Drept urmare, organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au emis decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x prin care au stabilit in sarcina societatii majorari de intarziere aferente impozitului pe profit in suma de x lei, calculate asupra sumei de x lei pentru perioada x.2009-x.12.2009.

In drept, Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata prevede:

"Art. 82. - (2) In **declaratia fiscala** contribuabilul trebuie sa calculeze cuantumul obligatiei fiscale, daca acest lucru este prevazut de lege".

"Art. 85 (1) - Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declaratie fiscala, in conditiile art. 82 alin. (2) si art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisa de organul fiscal, in celelalte cazuri.

Art. 86 -(4) **Declaratia fiscala** intocmita potrivit art. 82 alin. (2) este asimilata cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificari ulterioare, si produce efectele juridice ale inestiintarii de plata de la data depunerii acesteia.

(6) Decizia de impunere si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii constituie si inestiintari de plata, de la data comunicarii acestora in conditiile in care se stabilesc sume de plata".

De asemenea, pct. 107.1 din Normele metodologice de aplicare a Codului de procedura fiscala prevede:

"Titlul de creanta este actul prin care, potrivit legii, se stabileste si se individualizeaza obligatia de plata privind creantele fiscale, intocmit de organele competente sau de alte persoane indreptatite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere emisa de organele competente, potrivit legii;

b) declaratia fiscala, angajamentul de plata sau documentul intocmit de platitor prin care acesta declara obligatiile fiscale, in cazul in care acestea se stabilesc de catre platitor, potrivit legii;

c) decizia prin care se stabileste si se individualizeaza suma de plata, pentru creantele fiscale **accesorii, reprezentand dobânzi si penalitati de intarziere, stabilite de organele competente."**

In speta, sunt incidente si dispozitiile art. 119 si 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata care prevad:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere".

“Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv”.

Din decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x rezulta că accesoriile au fost calculate asupra debitului declarat prin declarația fiscală depusă de contestatară însăși la data de x.2009, debit care nu a fost achitat de aceasta.

Astfel, organele fiscale nu au stabilit debite noi în sarcina contestatarii, ci au calculat accesorii asupra sumei de plată declarată de aceasta prin declarația fiscală declarația “100” privind obligațiile de plată la bugetul de stat, înregistrată la Administrația Finanelor Publice sector x sub nr. x, respectiv impozit pe profit datorat (impozit minim) în suma de x lei.

Afirmatia societății, precum că *”nu a desfășurat niciun fel de activitate de la data înființării sale, fiind în inactivitate totală și prin urmare obligațiile fiscale reținute în sarcina acesteia au fost stabilite în mod gresit de către reprezentanții unității fiscale”*, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât debitul asupra căruia au fost calculate accesoriile reprezintă impozitul pe profit datorat în suma de x lei declarat de societate, pe proprie răspundere conform declarației “100” privind obligațiile de plată la bugetul de stat, înregistrată la Administrația Finanelor Publice sector x sub nr. x.

Mai mult, art. 18 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, prevede în mod imperativ obligativitatea plății unui impozit minim, astfel că în situația în care contribuabilii care în anul precedent au realizat venituri totale anuale de până la 52.000 lei, aceștia datorează un impozit minim anual în suma de 2.200 lei, respectiv un impozit minim trimestrial în suma de x lei.

Rezulta că, în lipsa unor elemente de fond întemeiate, contestatară a încercat să invoce aspecte de ordin formal, pentru a fi exonerată de plată sumelor ce le datorează bugetului de stat, corect calculate din moment ce nu s-au propus probe din care să rezulte un alt quantum.

În ceea ce privește quantumul debitelor asupra cărora au fost calculate accesoriile rezulta că acestea sunt cele declarate de societate, pe proprie răspundere, iar faptul că aceasta este în inactivitate de la înființare și în măsura în care nu indica și nu depune probe din care să rezulte o altă bază asupra căreia s-au calculat accesoriile, nu este de natură să conducă la anularea titlului de creanță.

Având în vedere prevederile legale sus menționate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și faptul că societatea nu a plătit debitele declarate prin declarațiile fiscale, se reține că aceasta datorează accesoriile stabilite prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x în suma totală de x lei.

Drept urmare, contestația societății urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 82, art. 85, art. 86, art. 119, art. 120 și art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct. 107.1 din Normele metodologice de aplicare a Codului de procedură fiscală, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia **SC X SRL** pentru suma x lei de reprezentand majorari de intarziere aferente impozitului pe profit, stabilite prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, emisa de Administratia Finantelor Publice sector x.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.